

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦୂରାଇଛି ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶା ବିକାଶ ପରିଷଦ : ପରିଷଦର ପୁନର୍ଜୀବନ ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଞ୍ଚଳବାସୀ

ବଲାଙ୍ଗିର, (ନିପ୍ର) : ରାଜ୍ୟରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ବୈଷମ୍ୟ ଦୂର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶା ବିକାଶ ପରିଷଦ । ଏହି ମହତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ହରାଇଛି ବିକାଶ ପରିଷଦ ବୋଲି ଖୋଦ୍ ରାଜ୍ୟର କଂଗ୍ରେସ୍‌ଲର ଓ ଅତିବଡ଼ ଜେନେରାଲ ଡାକ୍ ରିପୋର୍ଟରେ ଦର୍ଶାଇଥିବା ଜଣାଯାଇଛି । ୨୦୧୫ ମସିହାରୁ ୨୦୧୮ ମସିହା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିକାଶ ପରିଷଦର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମୀକ୍ଷା କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ରିପୋର୍ଟର ନକଲକୁ ବଲାଙ୍ଗିରର ବିଶିଷ୍ଟ ସୂଚନା ଅଧିକାର କର୍ମୀ ରାଜ୍ୟ କଂଗ୍ରେସ୍‌ଲର ଓ ଅତିବଡ଼ ଜେନେରାଲଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ମାଗିଥିଲେ । ସୂଚନା କର୍ମୀ ପଞ୍ଜାବୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରିପୋର୍ଟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ପଛୁଆ ଅଞ୍ଚଳ ଭାବେ ପରିଗଣିତ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାର ୧୦ଟି ଜିଲ୍ଲା ଓ ଅନୁଗୋଳ ଜିଲ୍ଲାର ଆଠମଲ୍ଲିକ ସବ ଡିଭିଜନର ସମୁଦାୟ ୮୯ଗୋଟି ବ୍ଲକ୍ ଅଞ୍ଚଳର ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ ଓ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ବିକାଶର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ୧୯୯୮ ମସିହାରେ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା ବିକାଶ ପରିଷଦ । କିନ୍ତୁ ଗୁରୁତର ପରିଚାଳନା ଗତ ତୁଟି, ଲକ୍ଷ୍ୟହୀନ ଯୋଜନା ଓ ଠିକାଦାର ପୋଷା ନୀତି ଯୋଗୁଁ ବିକାଶ ପରିଷଦ ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଥିବା କଥା ସମୀକ୍ଷା ରିପୋର୍ଟରୁ ଜଣାଯାଇଛି ବୋଲି ଶ୍ରୀ ପଣ୍ଡା କହିଛନ୍ତି । ପରିଷଦ ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ଅତି ପଛୁଆ ଓ ପଛୁଆ ବ୍ଲକ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଅପେକ୍ଷା ବିକାଶଶୀଳ ଓ ବିକଶିତ ବ୍ଲକ୍ ଗୁଡ଼ିକରେ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ବିନିଯୋଗ କରାଯିବା ‘ଲରେ ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରେ ବିକାଶର ସମାନତା ଆସିନାହିଁ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପରିଷଦ ଅଞ୍ଚଳର ପଛୁଆ ଓ ଅତି ପଛୁଆ ବ୍ଲକ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇନାହିଁ । ୨୦୧୫ରୁ ୨୦୧୮ ମଧ୍ୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା ସମୁଦାୟ ୪୦୯ କୋଟି ୭୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ୧୮୩ କୋଟି ୪୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବିକାଶଶୀଳ ଓ ବିକଶିତ ବ୍ଲକ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ୯୭ କୋଟି ୫୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପଛୁଆ ବ୍ଲକ୍ ପାଇଁ ଓ ୧୨୯ କୋଟି ୭୯ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା

ଅତି ପଛୁଆ ବ୍ଲକ୍‌କୁ ଆବଶ୍ୟକ କରାଯାଇଥିବା ରିପୋର୍ଟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ପଛୁଆ ଓ ଅତି ପଛୁଆ ବ୍ଲକ୍ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ କମ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା କୁ ବ୍ୟାତିତ କରାଯାଇଥିବା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଖାଲି ପଡ଼ିଥିବା ସଦସ୍ୟ ପଦ ପୂରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ ‘ଲରେ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର ବିକାଶ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅସୁନାହିଁ । ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦକ୍ଷତା ଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ପରିଷଦର ସଦସ୍ୟ ଭାବେ ମନୋନୀତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା କରାଯାଇନାହିଁ । ସଦସ୍ୟ ମନୋନୟନରେ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି । ମୁଖ୍ୟ ପିଛା ଯଥେଷ୍ଟ ପିଛା ପାଣି ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ନଳକୂପ ଖୋଳା ଯାଉଥିବା ଭଳି ସଙ୍ଗୀନ ଅଭିଯୋଗ ରହିଛି । ଆଇନର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରାଯାଇ ବେସରକାରୀ ସ୍କୁଲ ମାନଙ୍କୁ ପାଣି ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା କଥା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଠିକାଦାର ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅର୍ଥ ଦଣ୍ଡ ଅସୁଲି କରାନଯାଇ ପରିଷଦର କ୍ଷତି କରାଯାଉଥିବା ସଙ୍ଗେ ବିନା ଟେଣ୍ଡରରେ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଉଥିବା କଥା ରିପୋର୍ଟରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି । ଜଳସେଚନକୁ ଆଦୌ ଗରୁଡ଼ ଦିଆଯାଇନଥିବା ଜଣାଯାଇଛି । ପରିଷଦ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ତିନୋଟି ମେଡିକାଲ କଲେଜ ଯଥା ବଲାଙ୍ଗିର, କଳାହାଣ୍ଡି ଓ ରାଉରକେଲା ମେଡିକାଲ କଲେଜ ବି’ଳତା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟରୁ ବଲାଙ୍ଗିରରେ (ସପ୍ତମ ପୃଷ୍ଠା ଦେଖନ୍ତୁ)

ପବିତ୍ର ବଡ଼ଦିନ ଅବସରରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଓ ପ୍ରେମଭରା ଶୁଭେଚ୍ଛା।

ମିଲନୀ ସାହୁ
ମହିଳା କଂଗ୍ରେସ ସଭାପତି, ବଲାଙ୍ଗିର

ପବିତ୍ର ବଡ଼ ଦିନ ଉପଲକ୍ଷେ କଂଗାବାଜି ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀର ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି ।

ସନ୍ତୋଷ ସିଂ ସାଲୁକା
ବିଧାୟକ, ବଣ୍ଟାବାଜି

ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

ପବିତ୍ର ବଡ଼ଦିନ ପର୍ବ ହେଉଛି ଶାନ୍ତି, ମୈତ୍ରୀ ଓ ମାନବତାବାଦର ପର୍ବ । ଏ ଅବସରରେ ମୁଁ ଓଡ଼ିଶାର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଶେଷତଃ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଆନ୍ତରିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇବା ସହ ସମସ୍ତଙ୍କର ଶ୍ରୀ, ଶାନ୍ତି ଓ ସମୃଦ୍ଧି କାମନା କରୁଛି ।

ଶଶେଶୀଲାଲି
(ଗଣେଶୀ ଲାଲ)
ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ, ଓଡ଼ିଶା

ବଡ଼ ଦିନ ଉପଲକ୍ଷେ

ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଶୁଭେଚ୍ଛା

ପବିତ୍ର ବଡ଼ ଦିନ ଉପଲକ୍ଷେ ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କୁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି ଏବଂ ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଶା ଗଠନରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହଯୋଗ କାମନା କରୁଛି ।

ରାଜ୍ୟରେ କୋଭିଡ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅନେକ ପରିମାଣରେ ଉନ୍ନତି ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ସତର୍କ ନରହିଲେ ବିପଦ ବଢ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ତେଣୁ କୋଭିଡ ନିୟମାବଳୀର ଅନୁପାଳନ ସହିତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ।

ନବୀନ ଚନ୍ଦ୍ର ମାତୃଶ୍ରୀ
(ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ)
ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ଓଡ଼ିଶା

ପବିତ୍ର ବଡ଼ଦିନ ଉପଲକ୍ଷେ ବାର୍ତ୍ତା

ପବିତ୍ର ବଡ଼ଦିନ ଉପଲକ୍ଷେ ମୁଁ ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ବିଶେଷକରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ମୋର ଆନ୍ତରିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି ।

ସଂପ୍ରୀତି ଓ ଭାଇତାରାର ଭାବ ରଖି ଆସନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଧରାବତରଣକୁ କୋଭିଡ କଟକଣା ଅନୁପାଳନ ସହ ଆନନ୍ଦ ଭଲ୍ଲାସରେ ପାଳନ କରିବା ।

(ରମୁନନ୍ଦନ ଦାସ)
ଜଳସଂପଦ, ସୂଚନା ଓ ଲୋକସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ

ସଂପାଦକୀୟ

ପବିତ୍ର ବଡ଼ଦିନ ଅବସରରେ.....

ପବିତ୍ର ବଡ଼ଦିନ ଅବସରରେ ସାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ସମାଜରେ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସର ମାହୋଲ୍ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମର ଜନକ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନକୁ ବଡ଼ଦିନ ଭାବରେ ବଡ଼ ଧୁମ୍‌ଧାମ୍‌ରେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ପ୍ରେମ, ସଦ୍‌ଭାବ ରକ୍ଷା କରାଯାଇ ପାରିଲେ ବିଶ୍ୱ ଶାନ୍ତି ମୈତ୍ରୀର ଏକ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପରିଣତ ହୋଇ ପାରିବ ବୋଲି ସମସ୍ତ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାରକ ତଥା ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇଛି । ଚଳିତ ବର୍ଷ କରୋନା ସଂକ୍ରମଣର ଆଶଙ୍କା ଅନ୍ୟ ସବୁ ପର୍ବ ପର୍ବାଣୀ ପରି ବଡ଼ଦିନ ପର୍ବକୁ ବି ଫିକା କରିଦେଇଛି । ସାମାଜିକ ଦୂରତା ରକ୍ଷା ତଥା ଜନଗହଳି ନକରିବା ଭଳି ସରକାରୀ କଟକଣା ଯୋଗୁଁ ସାମୁହିକ ଭାବେ ବଡ଼ଦିନ ପର୍ବ ପାଳନ ହୋଇ ପାରିନାହିଁ ଅନେକାଂଶରେ । କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭାଇଭଉଣୀମାନେ ନିଜ ନିଜ ଘରେ ଏବଂ କରୋନା କଟକଣା ଅନୁପାଳନ କରି ପବିତ୍ର ବଡ଼ଦିନକୁ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି ।

ଭାରତରେ ସବୁ ଧର୍ମର ଲୋକେ ବସବାସ କରନ୍ତି । ହିନ୍ଦୁ, ମୁସଲମାନ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ଶିଖ୍, ସାଇ.... ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଧର୍ମର ଆଦର୍ଶକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଚରମ ଓ ପରମ ସତ୍ୟ ଯେ, ସବୁ ଧର୍ମର ମୁଖ୍ୟ ବୋଧଭୂଇଁ ମାନବିକତାକୁ ବଳବତ୍ତର କରିବାର ଆଭିମୁଖ୍ୟରେ ଉର୍ବର । ମଣିଷ ଭିତରେ ମଣିଷପଣିଆ ରହିବାକୁ ସଦା ସତ୍‌ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମ । ଦୟା, କ୍ଷମା, ସଦ୍‌ଭାବ ଓ ପ୍ରେମକୁ ମଣିଷ ଭିତରେ ଉଜ୍ଜୀବିତ କରି ଗଡ଼ି ତୋଳିବା ନିମନ୍ତେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭଙ୍ଗିରେ ସମସ୍ତ ଧର୍ମରେ କୁହାଯାଇଛି । ସର୍ବୋପରି କହିବାକୁ ଗଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରାତୃତ୍ୱ, ସହଭାଗିତା, ପ୍ରେମ ଓ ସଦ୍‌ଭାବ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନ । ସାରା ବିଶ୍ୱର ମଣିଷ ସମାନ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଚିନ୍ତନ ପ୍ରେମମୟ ହେବା ନିତାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ ।

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରି ମଣିଷ ସମାଜକୁ ଆଲୋକର ପଥ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ମଣିଷ ସହ ମଣିଷର ସଂପର୍କକୁ ମଜବୁତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନେକ ବାର୍ତ୍ତା ଦେବା ସହ ନିଜେ କୃଷିବିଦ୍ଧ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ‘କ୍ଷମା’ ଭଳି ପରମ ଆଦର୍ଶକୁ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମହାନତା ପାଇଁ ସେ ଆଜି ବିଶ୍ୱ ଦରବାରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପରମ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ଜନଜୀବନ ପବିତ୍ର ହେଉ, ଏହା ହିଁ ଏଭଳି ଏକ ପବିତ୍ର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ କାମନା କରାଯାଇପାରେ ।

ପ୍ରେମ

ରବି କାନୁନ୍‌ଗୋ

ମୋ.ନଂ. : ୯୪୩୭୧୯୪୬୦୦

ପ୍ରେମ କାଳରେ ପ୍ରେମିକ ପ୍ରେମିକା ଦୁହେଁ ଫୋନ୍ କି ମୋବାଇଲ୍‌ରେ ଗପ ହୁଅନ୍ତି । ଏଠି ସଙ୍କଟ ହେଲା – କଥା ହେବାକୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ନ ଥାଏ, ଫୋନ୍ ଛାଡ଼ିବାକୁ ମନ ହେଉ ନ ଥାଏ । ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅବସ୍ଥା ବାହାଘର ପରେ : ପତ୍ନୀ – ପାଖରେ ଥିଲେ କୁଆଡ଼େ ପଡ଼ିଲୁ ଯାତନା ଦିଅନ୍ତି ଓ ନ ଥିଲେ, ବାବୁ ନିଜଆଡୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ହେଉଥା’ନ୍ତି । ଏପରି ସଂପର୍କ ଯେତିକି କଅଁଳ, ତହିଁ ଅଧିକ ହୁରୁଡ଼ା ବୋଲି ଏ ସଂସାର ଟାଲ୍-ପକା ସାଇକେଲ ପରି ଆଗକୁ ଚାଲୁଥାଏ ତ’ !

ଜର୍ମାନରୁ ଡକ୍ଟର ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଫୋନ୍‌ରେ ଗପ ହେଉଥିଲି । ସେ କହିଲେ – ପତ୍ନୀ ଯାଇଛନ୍ତି ଓଡ଼ିଶା, ମୁଁ ପୁରୀ ଫ୍ରୀ । ମାତ୍ର ତାଙ୍କ କଣ୍ଠର ନିନାଦରୁ ଜଣା ପଡୁଥିଲା – ଭାଷା ଯାହା, ଭାବ ସେଇଆ ନୁହେଁ । ଘୁମୁରୁ ଥିବା ଏକାକିନୀ କପୋତ ପରି – ଶବ୍ଦ ନିଆରା ତ ଅର୍ଥ ନିଆରା । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତି ଲୋକ ହାତରେ ନିଜର ପାଳନାୟ ଆଚରଣ ସଂହିତା ଖଣ୍ଡିତ ଥାଏ ।

ଅଭାବ ହେଲେ ଯାଇଁ ଭାବର ଭାଉ ଜଣାପଡ଼େ । ଶବ୍ଦର ହରିତ ବିଭବ ତଳେ ସବୁବେଳେ ମନର ଭାଷା ବୁଦ୍ଧାମୂଳେ ନେଉଳ ପରି ଲୁଚିଯାଏ । କାରଣ, ମନ କଥା କହିବାକୁ ଶବ୍ଦ ସଂଖ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନୁହେଁ । ମନ ଯଦି ସମୁଦ୍ରପ୍ରାୟ ହୁଏ ତାହା ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାକୁ ଆମ ହାବୁଡ଼ରେ ପଡୁଥିବା ଶବ୍ଦର ପରିମାଣ ଚାମଚଟେ ହେବ କି ନା । ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ‘ପ୍ରେମ’ (ଲଭ୍)କୁ ଉଦାହରଣ ରୂପେ ନେବା । ଇଏ ଏକାଟିଆ ପୃଥିବୀର ଅଧା ଭାର ସମ୍ଭାଳିଛି । ଆମେ ଦେଶକୁ ପ୍ରେମ କରୁ, ଧର୍ମକୁ ପ୍ରେମ କରୁ, ଠାକୁରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ, ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ, ଓଲୁଅ କଖାରୁ ବାଇଗଣ କନ୍ଦମୂଳ ବା ଯାହା ସମ୍ଭବ ସବୁକୁ ପ୍ରେମ କରୁ । ସେଇ ନାଁରେ ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ, ପୁଣି ସେଇ ନାଁରେ ସନ୍ଧି । ସେ ନାଁରେ ସରଳତା ଦେଖେଇହୁଏ ଏବଂ ସେ ନାଁରେ ଚାଲେ ଅଭିସନ୍ଧି । ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଖୋଜିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନଭେଲ୍ ପଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼େ ।

‘ପଟାପଟି’ – ଇଏ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ଯାହାର କୌଣସି କ୍ରିୟମାଣ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ପଢ଼ିବୁ ଦେଖି ନ ଥା’ନ୍ତି, ମାତ୍ର ସେଗୁଡ଼ିକର ଗଦ୍ୟରୂପ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଥାନା ବାରଣ୍ଡାରେ ବା କଟେରି ହତାରେ । ଏ କେଶ୍‌ରେ ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକ ସଚରାଚର ସମାନ । “ସେ ପଟେଇଲା, ମୁଁ ପଟିଗଲି । ଆହୁରି ପଟେଇ ଥିଲେ ସେମିତି ପଟି ରହିଥା’ନ୍ତି ମଧ୍ୟ । କଥା ଏବେ ବୁକେଇବାରୁ ହକୁରଙ୍କ ଗୁହାରିକି ଆସିଛି । ପଟିଲା ବେଳେ ମୁଁ ତା ବଚନକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲି । ଏବେ ସେ ଦୁରାଚାର ପାପିଷ୍ଟ ବାହା ହବାକୁ ମନା କରୁଛି ।” ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଓ ପଟାପଟି – ଏ ଦୁଇଟିଯାକ ଗୁପ୍ତ କାଳର ଗୋପନ ତଥ୍ୟ । ସେଠି ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରମାଣ ଆଶା କରାଯାଏନା । ମାତ୍ର ଆମ ଆଜନ ପଟି ତାକୁ ମୋଟେ ପଚାରେନି – ତୁ କାହିଁକି ପଟୁଥିଲୁ ? ତା’ ବୟାନକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ଏବଂ ପଟେଇ ଥିବା ଲୋକ ଦଣ୍ଡ ପାଏ । ଏଠି ଆଜନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କ୍ଲିଷ୍ଟ । ଦୁଇ ଜଣ ମିଶି ଦୋଷ କରିବେ ଓ ଜଣେ ଦଣ୍ଡ ପାଇବ । ତାହା ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଦୋଷୀର ଅଭିଯୋଗରେ । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ଧାରା ବିବରଣୀ ଦେଖନ୍ତୁ । ପେଟିସନ୍‌ରେ ୮୦% ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବ ପ୍ରେମ ଶବ୍ଦର । ବାକି ୨୦% ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି । ସବୁଯାକ ଫୌଜଦାରୀ ଦଫା ସେଇ ୨୦%ରୁ ବାହାରେ ।

ତେଣୁ ‘ପ୍ରେମ’ ଶବ୍ଦର ସାର୍ବଜନୀନ ଅର୍ଥ କେମିତି ସମାନ ହେବ ? ଏ ବାସ୍ତବ ବିପଦରୁ କେହି ଡେଇଁବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ବି ତା’ ପାଖରେ ଭାଷାରେ କହିବାକୁ ଶବ୍ଦ ନ ଥାଏ । ସବୁକୁ ପ୍ରେମ କହି ସେ କାମ ତଳେଇ ନିଏ ।

ବଲାଙ୍ଗିର ବିଷୟରେ ଏକ ରଚନାର କିୟଦଂଶ

ବଲାଙ୍ଗିର ଲୋକେ ପ୍ରକୃତିଗତ ଭାବେ ଆମେ ବଡ଼ ସଭାବିଳାସୀ । ଯାହା ଯେମିତି ହେଉ ସବୁ କଥା ଆଗରେ ସଭାଟିଏ କରିବା ଆମର ମଜାଗତ ଅଭ୍ୟାସ । ଚିରୁଣି ଧରି ମୁଣ୍ଡକୁ ବହେ ରାଂପି ପକାଇବା ପରେ ଉକୁଣି ମୁଣ୍ଡିଆ ଲୋକଟିକୁ ଯେମିତି ହାଏ ଲାଗେ, କୌଣସି କିଛି ପାଇଁ ଆମର ମଧ୍ୟ ପିଉମୁଣି ଚହଲିବା ମାତ୍ରକେ ଜୋର୍‌ଦାର୍ ସଭାଟିଏ କରି ନେଇ ପାରିଲେ ତେଣିକି ବଡ଼ ଉଶ୍ୱାସ ଲାଗେ । ଅଂଚଳ ବିଚାରରେ ଆମର ବଡ଼ ଅବହେଳିତ ନିରିମାଣ୍ଡିଆ ଅଂଚଳ । ସାମୁହିକ ଭାଗ୍ୟ ପଥର ତଳେ ଚାପା ପଡ଼ିଛି । ଜୀବନ ଭୂମିରୁ କୌଣସି ରସ ନପାଇ ଦୀର୍ଘ କାଳ ଧରି ଆମେ ବଡ଼ ରୁଖାଶୁଖା ଜୀବନ ଜାଉଁଛୁ । ଆମ ଭାଗ୍ୟକୁ ଚଳାଇବେ ବୋଲି ଚାଲକ ଓ ଶାସକ ପଣରେ କେତେ କେତେ ସିଆଣିଆ ବ୍ୟକ୍ତି ସାଆନ୍ତ ସାଜି ଆମ ଉପରେ ସବାର ହୋଇଛନ୍ତି । ନାନା ଆଳରେ ଜୀବନୋଦୟର ସମ୍ଭାବନାକୁ ବାଟମାରଣା କରୁଛନ୍ତି । କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଜ୍ଞା ଓ ପ୍ରବଞ୍ଚନାର ଶୀକାର ହେବା ହେତୁ ଅସ୍ଥିତ୍ୱର ଅନୁଭବ ଏବେ ଭିନ୍ନ ବାଗରେ ଉଖାରି ହୋଇଯାଇଛି । ଅନ୍ୟ କାହାରି କଥାର ତାହାଣୀ ଆକର୍ଷଣରେ ନ ଭୁଲି ଏବେ ନିଜ କଥା ନିଜେ ଟିକେ ଅଧିକ ଗହୀରରୁ ବୁଝି ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରବଣତା ଜାଗିଛି । ‘ମହିଷି ଶିଂଗ ଫଟା, ଯୁଝିଲା ବେଳକୁ ଗୋଟା’ ନ୍ୟାୟରେ ସମସ୍ତେ କେମିତି ଗଅଁଠା ଗଅଁଠି ହୋଇ ଏକ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତୁ, ସମସ୍ତଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ ଓ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ମନୁଷ୍ୟୋଚିତ ଢଙ୍ଗରେ ପୁଣି ଗଡ଼ି ତୋଳିବାକୁ ମଜବୁତ ଭାବରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତୁ, ଆମ ମାଟିର ନିରୁତା ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଚିହ୍ନି ଚିହ୍ନାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ପାରନ୍ତୁ, ଆମ ଅଂଚଳର ମୁକ ଜନତାଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟରେ ଦାବି ଉପସ୍ଥାପନର ଭାଷା ଓ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ପଇଟି ପାରନ୍ତା, ବିଚ୍ଛିନ୍ନତା, କଳହ ଓ ଆତ୍ମସ୍ୱାର୍ଥ ସୁଯୋଗ ସଂଧାନର ମାନସିକତା ବିଦାୟ ନିଅନ୍ତା... ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ନାନା ପ୍ରକାରର ପବିତ୍ର ବାସନା ଆମମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଅନ୍ତର ଭିତରେ ଜାଗୁଛି । ଅପମାନ ଓ ଅବସାଦ ଜାରି ରଖୁଥିବା ସ୍ଥିତାବସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ ଚେତନାଟିଏ ଉଠି ମାରୁଛି । ଏତେ ଦିନ ଯାହା ହେବା କଥା ହୋଇଗଲା । ଏଣୁ ଏଣିକି ନିଜକୁ ନିଜେ ସଜାଡ଼ିବା ଓ ଗଡ଼ିବା ପାଇଁ ସଂକଳ୍ପଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ସମଷ୍ଟିଗତ ଉଭୟ ସ୍ତରରେ ଦାନା ବାନ୍ଧୁଛି । ଏତିକି ବେଳେ ସଭାଟିଏ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ କିଏ କାହିଁକି ବା ନାହିଁ କରି ପାରିବ ?

ଧରନ୍ତୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗତ ସ୍ପଷ୍ଟତା ଧରି ଏଥିପାଇଁ ଜଣେ ସଭାରେ ବସିଛି । ସେଭଳି ଜଣେ ବାଟ ଦେଇ ପାରିବ ଓ ବାଟ ପାଇ ପାରିବ ମଧ୍ୟ । ସବୁ ଗବାକ୍ଷ ଖୋଲି ସେ ସବୁ ମତ ଓ ପଥର ଲୋକଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ବସି ପାରିବ । ସବୁ କଥା ଦେଖି, ଶୁଣି, ବୁଝି ଅସଲ ଓ ଆକାଂକ୍ଷିତ ମଙ୍ଗଳଟି ପାଇଁ ଖୁଅ ପାଇ ପାରିବ । ଦଶ ଜଣଙ୍କୁ ସାଆଁରେ ନେଇ ସଂଗ୍ରାମ ପଥରେ ଆଗେଇ ପାରିବ । ସଂଗ୍ରାମ ପଥର ସବୁ କଣ୍ଟା ମାଡ଼ି ପାରିବ । ଲୁହାର ଟଣା ଟୋବାଇ ପ୍ରୟୋଜନ ବେଳେ ହାତରୁ ଖାଇ ଘୋଡ଼ା ପଛରେ ମଧ୍ୟ ବିନା ଆପଉରେ ଦୌଡ଼ ଦେଇ ପାରିବ । ଈର୍ଷା, ଆକ୍ରୋଶ ଓ ଅପମାନର ଶତ ଶତ ଫଣା ଚୋଟ ଖାଇ ମଧ୍ୟ ଢଳି ପଡ଼ିବନି, ମଜବୁତ ରହିବ । ଧ୍ୟାନନିଷ୍ଠ ଜଣେ ସଂଗ୍ରାମୀ ପୁରୁଷ ରୂପେ ସ୍ୱତଃ ହିଁ ସେ ବୀରି ହୋଇ ପଡ଼ିବ । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗତ ସ୍ପଷ୍ଟତା ରହିଥିଲେ ସଭାରେ ବସି ଜଣେ ଏଇୟା ହୋଇ ପାରିବ । ଆଉ ଜଣେ ଧରାଯାଉ ସେଭଳି କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗତ ସ୍ପଷ୍ଟତା ନଥାଇ ସଭାରେ ବସିଛି । ହୁଏତ ତା’ର ତଥାକଥିତ ପଦପଦବୀ, ଯୋଗ୍ୟତା ବା ପ୍ରତିଭାର ପ୍ରଭାବ ହେତୁ ସଭା ମଣ୍ଡାଇବାର ସୁଯୋଗଟିଏ ସେ ପାଇ ଯାଇଛି । ସେଭଳି ଜଣକର ମନରେ ନଥିବା ହେତୁ ମାଳାରେ ବି କିଛି ନଥାଏ । ଯଦିଓ ସେ ପ୍ରୟୋଜନରେ ପଡ଼ି ସଭାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କଲା ଭଳି ଦିଶିବାକୁ ବସିଥାଏ । ତଥାପି ତା’ ଅନ୍ତଃସନ୍ଧିରେ ଚୋର ଭଳି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଭିତରର

ଶରଦିନ୍ଦୁ ଭୂଷଣ ହୋତା

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ (Intention within intention) ହୋଇ ଆତ୍ମସ୍ୱାର୍ଥ ଓ ଆତ୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଏକ ଅବର୍ଜିତା ହୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଲୁଚି ରହିଥାଏ । ଧୋବ ଖଣ୍ଡେ ପିନ୍ଧି ବାହାରକୁ ସାଆନ୍ତ ଭଳି ଦେଖା ଯାଉଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅସଲରେ ତା’ ପିଉନଳୀରେ କିନ୍ତୁ ନାନା ପ୍ରକାରର ହାନିମାନିଆଁ ଗନ୍ଧିଆ ଚିନ୍ତା ଗୁହାଳି ହେଉଥାଏ । ଭାବଗତ ଭାବେ ସେଥିରେ ସେ ଉଭୁଥାଏ ତ’ ପଡୁଥାଏ । ଧ୍ୟାନନିଷ୍ଠ ଭାବେ ଆକାଂକ୍ଷିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ଦଣ୍ଡେ ଘଡ଼ିଏ ପାଇଁ ବି ଥିବ ଅଣ୍ଟା ହୋଇ ମୋଟେ ବସି ପାରୁନଥାଏ । ସଭା ତା’ ବାଟରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଯାୟୀ ଚାଲିଥାଏ । ସମସ୍ତେ ଦେଖିବାକୁ ସେ ଶାନ୍ତ ସୁଧାର ଭଳି ବସିଥାଏ । ମାତ୍ର ବଡ଼ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକାନ୍ତର ଭାବେ ବସିଥାଏ । ଚାରିଆଡ଼କୁ ଆଖି ପଛଠାଇ ଆଣି ବାରମ୍ବାର ତା’ର ତା’ର ସେ କଳି ନେଉଥାଏ ଯେ ଲୋକେ ତାକୁ କେତେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ଦେଖୁଛନ୍ତି । କଥା କହିବା ବେଳେ ତା’ କଥା ରହୁଛି ନା’ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଭା ହେଉଛି, ସେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ମଙ୍ଗ ଧରିଥିବା ଆଉ ପାଂଚଜଣ ମଙ୍ଗୁଆଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତରେ ସିଏ ଏକା ଯେ ମଙ୍ଗରାଜ ସେଭଳି ଜଣା ପଡୁଛି ନା’ ନାହିଁ । ଗଣମାଧ୍ୟମଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଅଧିକ ଏକ ଉଚ୍ଚାଚନରେ ତା’ କହିବା କଥା ସବୁକୁ ଚିପୁଛନ୍ତି ନା’ ନାହିଁ । ଫଟୋ ଯଦି ଉଠାଯାଇଛି ତହିଁରେ ସେ ମଉଡ଼ମଣି ଭଳି ଦିଶି ପାରିବାର ପୋଙ୍କ ପୋଜିସନ୍ ସବୁ ନିଆଯାଉଛି ନା’ ନାହିଁ ... ଇତ୍ୟାଦି ନାନା କିସମର ଚିନ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ସେ ବାଗୁଆଙ୍କ ଭଳି ନିଘା ରଖୁଥାଏ । ଯଦି ସବୁ ତା’ ମୁତାବକ ଠିକଠାକ ଚାଲିଛି ତ’ ତା ସମାନେ ଆଉ ଭଦ୍ରଲୋକ ନାହିଁ । ଆୟୋଜକଙ୍କ ଅଜ୍ଞତାରୁ ହେଉ କି ମ୍ଭା ମଂଚାସାନ କୌଣସି ସମଧର୍ମୀଙ୍କ ଉଦାସୀନତା ହେତୁ ହେଉ ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ପାନରୁ ଟିକେ ରୁନ ଖସିଗଲା ତେବେ ତାଙ୍କର ଆଉ ଭାରସାମ୍ୟ ରଖି ଚଳିବାର ସମ୍ଭବ ହୁଏନାହିଁ । ମୁଁ ନାହିଁ ତ’ କିଛି ନାହିଁ ବିଚାରର ଦୃଷ୍ଟ ପ୍ରଭାବରେ ପଡ଼ି ତେଣିକି ସେ ସଭା ମାରା କରିଦେବାକୁ ବି ସେ ପଛାଡ଼ି ନାହିଁ । ସଭାର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରୁଲିକି ଯାଏ । ଉପସ୍ଥିତ ଅନ୍ୟମାନେ ଅସ୍ୱସ୍ତିକର ଏଇ ମାଙ୍କଡ଼ାମୀ ଦେଖିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି । ମିଡ଼ିଆବାଲା ତେଣିକି ଅସଲ କଥାର ଅବତାରଣା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏଭଳି ମଉ ମାଡ଼ିକ୍ଷମାନଙ୍କ ଚାଣ୍ଡବ ତର୍ଜମା କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହି ଯାଆନ୍ତି ।

ଭାତ ହାଣ୍ଡିରୁ ଗୋଟିଏ ଟିପିଲେ ଜଣା ପଡ଼ିବା ନ୍ୟାୟରେ ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ସଭା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କଲେ ସବୁକଥା ଜାଣିହେବ । ଭାଷା ଚର୍ଚ୍ଚାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ନେଇ ମଧ୍ୟ ସେ ଏକା କଥା । ଅନେକ ସଭା ସମିତି ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଆମ ଅଂଚଳର ଲିପି, ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରି ସେଥିପାଇଁ କାମ କରାଯିବ ଓ ତା’ର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ସବୁ ସ୍ତରରେ ଉଦ୍ୟମ ଜାରି ରଖାଯିବ ବୋଲି କେତେନା’ କେତେ ଅଭ୍ୟୁଦ୍ଧା ଉଦ୍ଭାବଣ ସବୁ ଶୁଣାଗଲା । କଥାଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣି ଦେହରେ ସତେ ଅବା ମଳୟ ପବନ ବାଜିବା ପରି ଲାଗିଲା । ଜାକିକୁଳି ହୋଇ ନିଜ ଭିତରେ ନିଜେ ଜୀବନ ଜିଉଁଥିବା ପ୍ରବାଣମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣା ଭିତରେ ପୁଣି କିଛି କରିପାରିବାର ପ୍ରବଳ ବେଗ ଅନୁଭବ କରି ବାହାରକୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ମହଲଣ ପଡ଼ି ଆସୁଥିବା ଜୀବନଗୁଡ଼ିକ ପୁଣିଥରେ ପୁଲକିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ଶେଷବେଳକୁ ହେଲେ ଆପଣା ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କିଛି କରିପାରିବାର ଆକାଂକ୍ଷିତ ସୁଯୋଗଟି ମିଳି ପାରିଲା ବୋଲି ଅନେକେ ମନ ଭିତରେ ଭାରି କୁତୁକ୍ତରୁ ଅନୁଭବ କଲେ । ଅଭ୍ୟୁଦ୍ଧାହର ଆବେଗରେ ଭାଷା ଚର୍ଚ୍ଚା ପର୍ବର ପ୍ରଥମ ପ୍ରହର ଏଭଳି ଆବେଗ ସର ସର ହୋଇ ପାର ହୋଇଗଲା । ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ଦିଗରେ ଆମେ କେତେ କ’ଣ କରି ପାରିଲେ ନ ପାରିଲେ ସେ କଥା ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବ । ମାତ୍ର ସେଇ ପ୍ରହରର ଅଶୋଧିତ ଆବେଗଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ସାହର ନାମ ନେଇ ଏଭଳି

ପ୍ରବଳ ହେଲା ଯେ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ଲେଖାପଢ଼ା କରି ଆସୁଥିବା କବି, ଲେଖକମାନେ ମଧ୍ୟ ସଉତୁଣୀ ଭଳି ମନେ ହେଲେ । ପାଂଚ ଜଣଙ୍କ ସାମ୍ବାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଝିଂଗାସ ଦେଇ ଅପମାନିତ କରିପାରିବାର ଏକ ଅଜ୍ଞିକାରବନ୍ଧତା ବୋଲି ବୁଝାଗଲା । ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ଲେଖାଲେଖି କରି ଯଥେଷ୍ଟ ସାରସ୍ୱତ ଯୋଗ୍ୟତାର ସ୍ୱାକ୍ଷର ରଖି ସାରିଥିବା ସ୍ୱଷ୍ଟା ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହେୟ ପ୍ରତିପାଦନ କରିପାରିବାରେ ଏକପ୍ରକାର ଉଲ୍ଲାସ ମିଳିଲା । ଦେଖାଗଲା ଯେ, ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତିର ସେବା କରିବାର ନାଁରେ ସେଭଳି ଉଲ୍ଲାସିତ ଉଭ୍ୟୁଦ୍ଧାହୀ ମାନେ କ୍ରମଶଃ ଏକ ମୌଳବାଦୀ ମାନସିକତାର ଶୀକାର ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ଦାବୀର ତୋଡ଼ ଦେଖାଇ ଅନେକ ନିତାନ୍ତ ଉଗ୍ର ଓ ଉଦ୍ଧତ ବେଭାରର ଅପସଂସ୍କୃତିକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମାନ ସ୍ଥାପନ କରି ବସିଲେ ।

ଏ ତ’ ଗଲା ବଡ଼ ବଡ଼ ପ୍ରସଙ୍ଗ । ସାନ ମାପର ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଧରି କରାଯାଉଥିବା ସଭା ସମିତିରେ ବି ଅଳ୍ପ ବିଷର ସେଇ ସମାନ ପ୍ରବଣତା ଦେଖା ଦେଉଛି । ବାହାରକୁ ଆମେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିବେଦିତ ପ୍ରାଣ ଓ ସଚେତନ ଭଳି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ କେଜାଣି କେଉଁ ଅଭିଶାପରେ ଏକ ଅବର୍ଜିତା ଆତ୍ମସ୍ୱାର୍ଥ ଆମମାନଙ୍କର ମଂଜ କାମୁଡ଼ି ଧରିଛି । ଯେକୌଣସି ଅବସରରେ ନିଜ ପାଇଁ ବିଶିଷ୍ଟତା ଲାଭର ଲୋକ ଆମକୁ କାବୁ କରି ନେଉଛି । ତହିଁରୁ ଆମେ ମୁକୁଳି ପାରୁନୁ । କ୍ରମାଗତ ଆମ ଆଚରଣରେ ଦେଖାଦେଇ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏତେବେଳକୁ ଏକ ଏକ କ୍ଷତିକାରକ ଅଭ୍ୟନ୍ତ୍ର ସଂସ୍କାର ରୂପେ ଉଭା ହୋଇ ସାରିଛି । ସ୍ଥିତାବସ୍ଥାକୁ ସୁଧାରିବା ପାଇଁ ଦରକାର ପଡୁଥିବା କୌଣସି ବି ବିକଳ ଗଠନ ପାଇଁ ଆମେ ଅକ୍ଷମ ହୋଇ ପଡୁଛୁ । ସେଥିପାଇଁ ବୋଧହୁଏ ବାପଠାରୁ ପୁଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଭିଏଁ ମିଶି ଆମେ ରାତି ରାତି ଉଜାଗର ହୋଇ ବର୍ଷାଦ୍ୱ୍ୟ ଆୟୋଜନ ଓ ଉଦ୍ୟମଗୁଡ଼ିକ କରୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବଲାଙ୍ଗିରର ଭାଗ୍ୟରେ ମୁଗୁରା ଏଯାବତ୍ ସେମିତି ମୁକୁଳା ହିଁ ପଡ଼ିଛି । ବିକଳ ବଲାଙ୍ଗିର ଗଠନ ପାଇଁ ବିକଳ ମଣିଷ ଦରକାର । ଆମମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟନ୍ତ୍ର ମାନସିକତା ପ୍ରବଣତା ଓ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଡେଇଁ ପାରିବା ପାଇଁ ଆମେମାନେ ବଦଳିବା ଦରକାର । ନିଜେ ବଦଳିବାକୁ ରାଜି ନହେଲେ ଆମେ ଯେତେ ଯେତେ ଆଲଙ୍କାରିକ ଆୟୋଜନ ସବୁ କଲେ ମଧ୍ୟ ଆମ କାହାରି ହାତରେ ବଲାଙ୍ଗିରର କାହୁଅଗୁଡ଼ିକ ସଫା ହୋଇ ପାରିବନାହିଁ ।

ସଭାରେ ବସୁଥିବା ଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ସିଆଣିଆଁ ପଣ ସଂଚାରିତ ହୋଇ କ୍ରମଶଃ ଜନମାନସକୁ ପ୍ରଦୃଷ୍ଟିତ କରି ଦେଉଛି । ସଭାରେ ବସି କଥା ବିକୁଥିବା ସାଆନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଲୋକେ ଏଣିକି ଭିନ୍ନ ଆଖିରେ ଦେଖି ବସିଲେଣି । ସଭାରେ ଆଲୋଚିତ ‘ବଡ଼’ କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ‘ଛୋଟ’ ମୁଣ୍ଡମାନଙ୍କରେ ଥାନ ଦେଇ ରଖି ପାରୁନାହାନ୍ତି । କିଛି ମିଡ଼ିଆ କଭରେଜ୍ ମିଳିଯିବା ପରେ କଥାଗୁଡ଼ିକ ବାଏଁ ବାଏଁ ପୁରୁଣା କର୍ପୁର ଭଳି ଉଡ଼ି ଯାଉଛି । ଲୋକଙ୍କ ଭିତରକୁ ଭେଦି ପାରୁନାହିଁ । ବିଭିନ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଖି ଶୁଣି ବୁଝି ଲୋକେ ଖାଲି ସଂବାଦ ରୂପେ କଥାଗୁଡ଼ିକର ବିବରଣୀ ପାଉଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସମ୍ୟକ ଭାବରେ କୌଣସି ବି କଥାର ପ୍ରେରଣାରେ ଉଦ୍‌ବୋଧିତ ହେଉନାହାନ୍ତି । କ୍ରମଶଃ ଧରି ନେଲେଣି ଯେ, ସଭାରେ ବଡ଼ ବଡ଼ କଥାଗୁଡ଼ିକ ଖାଲି

ଅଭିଶପ୍ତ ବର୍ଷ ୨୦୨୦ ବିବାୟ ବିବାୟ....

୨୦୨୦ ମସିହା ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲା ପାଇଁ କିଛି ଆଶାର ଝଲକ ଦେଇଥିବା ବେଳେ ଅନେକ କ୍ଷତି ମଧ୍ୟ ଦେଇଛି । ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପୂଜା ମଣ୍ଡପରେ ବିନା ଭକ୍ତରେ ପୂଜା କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ କରୋନା ସଂକ୍ରମଣ ବେଳେ ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲା ପାଇଁ ପ୍ରବାସୀ ଶ୍ରମିକମାନେ ନାହିଁ ନଥିବା ଦୁଃଖ ଭୋଗିଛନ୍ତି । ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ମତରେ ୨୦୨୦ ମସିହା ଅଭିଶାପ ବର୍ଷ । ସୁଖ ତୁଳନାରେ ଦୁଃଖ, ବିବାଦ, ହତ୍ୟା, ଡକାୟତି ଓ ଲୁଟ୍‌ର ବର୍ଷ ପାଲଟିଛି ଏହି ୨୦୨୦ । କରୋନା ଯୋଗୁଁ ଅନେକ ଚିହ୍ନାମୁହଁ ଆର ପାରିରେ । ଅନେକ କରୋନା ଯୋକ୍ଷା ବି ଚାଲିଗଲେ । ୨୦୨୦ର କିଛି ଖାସ୍ ଖବରକୁ ମନେ ପକେଇବା ଆସନ୍ତୁ ।

ଜିଏସଟି ଠକେଇ କରି ଜେଲ ଗଲେ ମା’ ପୁଅ

ଚଳିତ ବର୍ଷ ବଲାଙ୍ଗିରର ବହୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଜିଏସଟି ଠକେଇ ଘଟଣାର ପର୍ଦ୍ଦାଫାସ ହେଲା । ପୋଲିସର ଘନଘନ ଜେରା ପରେ ସତ ଓଗାଳିଲେ ଠକେଇ କରିଥିବା ଗାୟତ୍ରୀ ଜସ୍ୱାଲ ଓ ତାଙ୍କ ପୁଅ ରବାନ୍ତ ଜସ୍ୱାଲ । ଗରିବ ନିରାହଙ୍କୁ କେମିତି ଭୁଆଁ ବୁଲାଇ ରଣ କରାଇ ଦେବା ନାଁରେ ମା’ପୁଅ ଠକୁଥିଲେ ତାର ପ୍ରମାଣ ପାଇବା ପରେ ଉଭୟଙ୍କୁ ଗିରଫ

ପରେ କୋର୍ଟ ଚାଲାଣ କରିଥିଲା ଗାଉନ୍ ଆନା ପୋଲିସ । ଭୂତ କମ୍ପାନୀ ନାଁରେ ଚାଲୁଥିଲା ପୁରା କାରବାର । କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କାର କାରବାର ବି ହେଉଥିଲା । ନିରାହ ଗରିବଙ୍କ ନାଁରେ ରଣ ନେଇ ଠକୁଥିଲେ ସିଲେଇ ଦିଦି ଓ ତାଙ୍କ ପୁଅ । ଦୁଇ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଜିଏସଟି ଠକେଇ କରି ଶେଷରେ କୋର୍ଟକୁ ଗଲେ ମା’ ପୁଅ ।

ମା’ବାପାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସାହାରା ଖୋଜିଲେ ଚାରି ଅନାଥ ଭାଇ ଭଉଣୀ

ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲା ସଙ୍କଟଲା ବ୍ଲକ ଆମ୍ବପାଲି ପଂଚାୟତ ଭେରୁଆଭଟା ଗ୍ରାମରେ ଗ୍ରାମର ଗତ ୧୩/୯ ତାରିଖ ଦିନ ବ୍ରଜପାତରେ ରେବତୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ୬ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଜାତା ସାହୁ(୧୮), ଭଗବତୀ ସାହୁ(୧୨), ଭୀମସେନ ସାହୁ(୧୨), ମାନସୀ ସାହୁ(୮), ଏଇ ଚାରିଜଣ ବାପାମାଆଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଏବେ ଅନାଥ । ତେବେ ଏମାନେ ଏବେ ପାଠ ପଢିବା ବୟସରେ ଛେଳି ଚରାଇଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ୨୫କେଜି ଚାଉଳ ହିଁ ସାହା ଭରସା ସାଜିଛି । ବାପାମା’ଙ୍କ ତିଆରି କରିଥିବା ଭଙ୍ଗା କୁଡ଼ିଆ

ଘରେ ଏବେ ଏମାନେ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେହି ଘର କେତେବେଳେ ଭୁଷୁଡି ପଡିବ, ତାହା କହି ହେବ ନାହିଁ । ତରି ତରି ଜୀବନ ବିତାଉଛନ୍ତି ଚାରି ଭାଇ ଭଉଣୀ । ସାହାରା କହିଲା ତାଙ୍କ ବୃତ୍ତା ବୟସର ଅଜାଆଇ । କିନ୍ତୁ ସେହି ଅଜାଆଇଙ୍କୁ ନିଜ ପେଟ ପୋଷିବା ପାଇଁ କଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଏମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେଉନଥିବା ଚାରି ଭାଇଭଉଣୀ କହିଥିଲେ । ‘କୋଶଳ ପ୍ରବାହ’ରେ ଖବର ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କ୍ରମେ ସିଡ଼ବୁସି ବିଭାଗ ପହଂଚି ସାହାରା ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ।

ଯୁବ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଚଞ୍ଚଳ ରାଣା ଅନନ୍ତ ପାଇଁ ହେଲେ ଆଶୀର୍ବାଦ

କରୋନା ମହାମାରୀ ସମୟରେ ବଲାଙ୍ଗୀର ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଅରିନ୍ଦମ ତାକୁଆଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଯୋଗ ଦେଲେ ଯୁବ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଚଞ୍ଚଳ ରାଣା । ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଉ ଦେଉ ଜିଲ୍ଲା ବୁଲିଲେ । ପରେ ଜିରୋ ଟଲରେନ୍‌ଚର ବାର୍ତ୍ତା ଦେଉଥିବା ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏକମ୍ବ ମୁଡ଼ରେ ଆସିଥିଲେ । ଏତିକି ବେଳେ ଦେଓଗାଁ ବ୍ଲକ ଜୁର୍ଲାକାନି ଗାଁକୁ ଯାଇଥିବା ବେଳେ ଇଞ୍ଜିନିୟର ଅନନ୍ତ ବେରିଆ ମାଟି କାମ କରୁଥିବା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ତେବେ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ତାଙ୍କୁ ବଲାଙ୍ଗିର ଆସିବା ପାଇଁ କହିବା ପରେ ଯୁବକ ଯାଇଥିଲେ । ଅନନ୍ତଙ୍କୁ ସେ ଚାଡ଼ା ଏନଟ୍ରି ଅପରେଟର ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ତେବେ ଚର୍ଚ୍ଚା ଜୋର୍ ଧରିଲା ଜିଲ୍ଲାରେ ‘ଯୁବ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଚଞ୍ଚଳ ରାଣା ଇଞ୍ଜିନିଅର ଅନନ୍ତ ପାଇଁ ହେଲେ ଆଶୀର୍ବାଦ’ ।

ଦେଓଗାଁ ହାତୀ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟଣା : ରହସ୍ୟ ଘେରରେ

ମଠଖାଇ ସଂରକ୍ଷିତ ଜଙ୍ଗଲରେ ହୋଇଥିବା ହାତୀ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟଣା ଏବେ ବି ରହସ୍ୟମୟ । ହେଲେ ହାତୀ ମୃତ୍ୟୁକୁ ନେଇ ଅନେକେ ବାଦ ବିବାଦ ଦେଖାଦେଇଥିଲା । ଗୋଟିଏ ରେଞ୍ଜରେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଦୁଇଟି ହାତୀ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବାରୁ ସହଜେ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରୁନାହାନ୍ତି ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକ । ବରାହ ଫାଶରେ ପଡି ହାତୀ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଛି ବୋଲି ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକ କହିଥିଲେ ।

ବାଇକକୁ ଧକ୍କା ଦେଲା ବୋଲେରୋ : ଆଉ ଡାଲିଗଲା ବାପା-ପୁଅ ସହ ମା’ଙ୍କ ଜୀବନ

ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲା ଗୁଡ଼ଭେଲାରେ ଘଟିଥିଲା ଏଭଳି ଅଭାବନୀୟ ଘଟଣା । ଏକ ବାଇକ ଯୋଗେ କଳାହାଷି ଜିଲ୍ଲା କର୍ଲାମୁଣ୍ଡା ବ୍ଲକ ରିଷିଡା ଗାଁର ମାନକୁନ୍ତୁ ବିଶି(୩୫) ପତ୍ନୀ ମୁକ୍ତା (୨୮), ପୁଅ ଶମ୍ଭୁ(୩) ଏବଂ ଓମ୍(୧)ଙ୍କ ସହ ତୁଷୁରାରୁ ଏକ ବାଇକ ଯୋଗେ ଘରକୁ ଫେରୁଥିଲେ । ଜମେଲ ଛକର ମିଶ୍ର ଡାବା ପାଖରେ ଏକ ବୋଲେରୋ ସେମାନଙ୍କୁ ଧକ୍କା ଦେଇଥିଲା ଆଉ ଧକ୍କା ଦେବା ମାତ୍ରେ ବାଇକରେ ନିଆଁ ଲାଗିଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ବାପା ଓ ତିନି ବର୍ଷର ଶିଶୁପୁତ୍ରର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିବାବେଳେ ମା ଓ ବର୍ଷକର ପୁତ୍ର ଗୁରୁତର ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁତର ଅବସ୍ଥାରେ ତୁଷୁରା ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଛି ଥିଲା । ହେଲେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ମା’ର ବି ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ଷକର ପୁଅ ଓମ୍ ଏକା ହୋଇଗଲା ।

କରୋନାରେ ମୃତ୍ୟୁ କହି ଗାଁକୁ ପଶେଇ ଦେଲେ ନାହିଁ ଯବାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦେହ

ସାରା ରାଜ୍ୟରେ ଏବେ କରୋନା ମହାମାରୀକୁ ନେଇ ସବୁଆଡେ ଭୟର ବାତାବରଣ ଲାଗିଥିଲା ଓ ଏବେ ବି ରହିଛି ଅବଶ୍ୟ । ତେବେ ସଂକ୍ରମିତ ଚିହ୍ନଟ ପରେ ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ସାମାଜିକ ବାସନ୍ଦ କଲା ଭଳି ଆଚାରଣ କରୁଥିବା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିଲା । ଆଗରୁ ଯେମିତି ଜାତିଭେଦ ରହୁଥିଲା, ଠିକ ସେହିଭଳି ଏହି କରୋନା ମହାମାରୀରେ ସଂକ୍ରମିତ ହେଲା ପରେ ଭେଦଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ତେବେ କରୋନା ସଂକ୍ରମିତ ଭୟରେ ଜଣେ ସିଆରପିଏଫ ଯବାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କ ପାର୍ଥିବ ଶରୀରକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ମାନ ମିଳି ନଥିବା ବେଳେ ଅସନ୍ତୋଷ ଦେଖା ଦେଇଥିଲା । ତେବେ ଏଭଳି ଏକ ଅଭାବନୀୟ ଘଟଣା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଥିଲା ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲା ସଙ୍କଟଲା ବ୍ଲକ ଧରପଗଡ଼ ଗ୍ରାମ ପଂଚାୟତରେ । ପ୍ରକାଶ ଆଉ କି, ସିଆରପିଏଫ ଯବାନ ଜଣକ ରାୟଗଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ । ତେବେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କ ଦେହ ଅସୁସ୍ଥ ହେବାପରେ ସଙ୍କଟଲା ସ୍ଥିତ ମହଙ୍ଗା ଶୁଶ୍ରୂ ଘରକୁ ଆସି ପରିବାର ସହ ରହୁଥିଲେ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଅତି ବିଗିଡିବାରୁ ସେ ବଲାଙ୍ଗିର ଭୀମ ଭୋଇ ମେଡିକାଲ କଲେଜକୁ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବଲାଙ୍ଗିର ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଚିକିତ୍ସାଧିନ ଅବସ୍ଥାରେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ପରିବାର ଲୋକେ ତାଙ୍କ ନିଜ ବାସଭବନ ଧରପଗଡ଼କୁ ଯବାନଙ୍କ ମୃତ ଦେହ ଆଣିଥିଲେ । ହେଲେ ଗ୍ରାମବାସୀ ଖବର ପାଇବା ପରେ ଯବାନଙ୍କ ପାର୍ଥିବ ଶରୀରକୁ କରୋନା ସଂକ୍ରମିତ ବୋଲି ଗାଁକୁ ପଶାଇ ଦେଇନଥିଲେ ।

ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଲିଭିଗଲା ସମ୍ଭାବନାମୟ ଦୁଇଟି ଜୀବନ ଦୀପ

ଦୁଇ ଭଉଣୀ ଏକା ସାଙ୍ଗେ ନଦୀକୁ ତେଇଁ କଲେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା

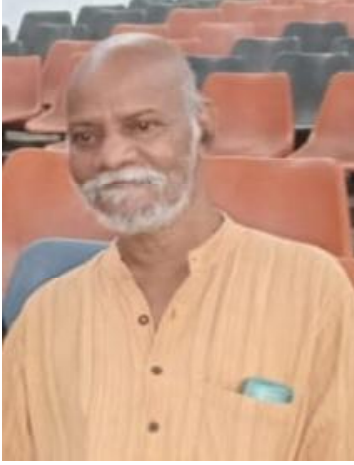
ତୁଷୁରା ଅଂଚଳର ବହୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଅନମୋଲ ଅଗ୍ରଥାଲ ଏବଂ ଆଂଚଲ ଅଗ୍ରଥାଲଙ୍କ ନିଖୋଜ ଘଟଣା ସାରା ରାଜ୍ୟରେ ଚହକ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ଦୁଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ମୃତ ଦେହ ତେଲ ନଦୀର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର କଲା ପୋଲିସ ସହ ଓଡ୍ରାପ ଟିମ । ତୁଷୁରାସ୍ଥିତ ତେଲନଦୀ ବ୍ରିଜରୁ ନଦୀକୁ ତେଇଁ ନିଖୋଜ ହୋଇ ଯାଇଥିବା ୨ ଭଉଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କର ମୃତଦେହ ସୋନପୁର ଜିଲ୍ଲା ତରଭା ସିଂହାଣୀ ପଂଚାୟତ ବଡ଼କେନ୍ଦା ନଦୀ କୂଳରୁ ଭାସମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଠାବ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ବଡ଼ ଭଉଣୀ ଅନମୋଲ ଅଗ୍ରଥାଲଙ୍କ ମୃତ ଦେହ ବୌଦ୍ଧ ଜିଲ୍ଲା ବଉଁସୁଣୀ ନିକଟସ୍ଥ ତେଲ ନଦୀ ପଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିଲା ।

ଅକ୍ଟୋବର ୧୫ ତାରିଖ ଦିନ ନିଜ ପରିବାରକୁ ପାଖ ବୋକାନକୁ ଯାଉଛୁ କହି ଦୁଇ ଭଉଣୀ ଏକ ସ୍ମୃତି ଯୋଗେ ଦଣ୍ଡ କିଲୋମିଟର ଦୂର ତେଲ ନଦୀ ବ୍ରିଜ ଉପରକୁ ଆସି ସ୍ମୃତି ରଖି ଦୁଇ ଭଉଣୀ ତେଲ ନଦୀ ବ୍ରିଜ ଉପରେ ରହିଥିବା କେତେକ ଲୋକେ ଦେଖୁଥିଲେ । ହେଲେ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ରିଜ ଉପରେ କେବଳ ସ୍ମୃତି ଓ ଚପଲ ଦୁଇ ଯୋଡ଼ା ରହିଥିବା ବେଳେ ଦୁଇ ଯୁବତୀଙ୍କ ପଛା ମିଳି ନଥିଲା । ଏମିତିକି ସେମାନେ ଏକ ପର୍ଯ୍ୟ ଓ ମୋବାଇଲ ଧରିଥିବା ଲୋକେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ହେଲେ କେବଳ ସ୍ମୃତି ଓ ଚପଲ ବ୍ରିଜ ଉପରେ ଥିବାବେଳେ ଦୁଇ ଭଉଣୀ ସହ ପର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ମୋବାଇଲ ନଥିଲା ।

ଲୋକେ ନଦୀ ଭିତରେ ଏକ ଶବ ଶୁଣିଥିବା ବେଳେ ଦୁଇ ଭଉଣୀ ନଦୀରେ ତେଇଁ ପଡ଼ିଥିବା ସନ୍ଦେହ କରିଥିଲେ । ଏମିତିକି କେତେକ ଲୋକେ ନଦୀ ଭିତରେ ଜଣେ ଯୁବତୀଙ୍କ ହାତ ବି ଉପରକୁ ଉଠିଥିବା ଦେଖି ଦୁଇ ଭଉଣୀ ନଦୀ ଭିତରକୁ ତେଇଁ ପଡ଼ିଥିବା ଅନୁମାନ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଦୁଇ ଭଉଣୀ ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ବ୍ରିଜ ଉପରୁ ତଳକୁ ତେଇଁ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବା ଘଟଣାକୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରୁନାହାନ୍ତି । କିଛି ଘଟଣା କ୍ରମରେ ଦୁଇ ଭଉଣୀ ନଦୀ ଭିତରେ ଖସି ଯାଇଥିବା ବା ପଡିଯାଇଥିବା ଅନୁମାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏମିତିକି ବଡ଼ ଭଉଣୀ ବ୍ରିଜ ଉପରୁ ନଦୀରେ ଖସିପଡୁଥିବା ଦେଖି ନିଜ ଭଉଣୀକୁ ବଂଚାଇବାକୁ ଯାଇ ନିଜେ ନଦୀ ଭିତରକୁ ତେଇଁ ପଡ଼ିଥିବା ଲୋକେ ସନ୍ଦେହ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଅନମୋଲ ଏବଂ ଆଂଚଲ ଅଗ୍ରଥାଲ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଘଟଣାକୁ ପରିବାର ଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରୁନଥିବା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି । ଏବେ ବି ଏହି ଘଟଣା ଉପରୁ ପର୍ଦା ହଟି ପାରିନାହିଁ । ସଂଦେହରେ ହିଁ ରହିଛି ଦୁଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଘଟଣା ।

ଅଭିନେତା ନେତ୍ରାନନ୍ଦ ବାରିକ ଚାଲିଗଲେ

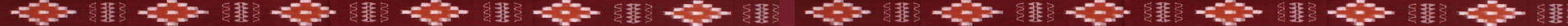
ବଲାଙ୍ଗିର ମାଟିର ଆକାଶବାଣୀ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ଗୀତିକାର, କାଷ୍ଠକଳା ଶିଳ୍ପୀ, ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଅଭିନେତା ପ୍ରଖ୍ୟାତ ସାରସ୍ୱତ ପୁରୁଷ ନେତ୍ରାନନ୍ଦ ବାରିକ(୬୯) ଏଇ କିଛି ଦିନ ତଳେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । କିଛି ବର୍ଷ ହେଲା ତାଙ୍କ ଅସୁସ୍ଥତା ଲାଗି ରହିଥିଲା । ସ୍ୱର୍ଗତ ବାରିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ଗୀତି କବିତା ସଂକଳନ ‘ତୁକୁଡ଼ା କାଁତେ ଚାନ୍ଦ’, କଥାନା ପୁସ୍ତକ ‘କୋଶଳୀ କଥାନା’ ତଥା ନାଟକ ‘ଅ ରୁ କ୍ଷ’ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତ ପାଇଁ ଅମୂଲ୍ୟ ଉପହାର । ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବେତାର ନାଟକ ହେଉଛି ‘ଭାଙ୍ଗୁଡ଼ି’, ଯାହା ଏବେ ବି ଶ୍ରେତାଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରମୁଗ୍ଧ କରେ । କାଷ୍ଠ କଳାରେ ସେ ଜଣେ ନିପୁଣ କଳାକାର ଭାବେ ବେଶ୍ ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଅନେକ କ୍ୟାସେଟ୍ ଭିତରୁ ‘ଭାଏ ଜୁଜୁଟିଆ’ ଓ ‘ରାସଲୀଳା’ ବେଶ୍ ଚର୍ଚ୍ଚାକୁ ଆସିଥିଲା । ବହୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସିନେମା ‘ଭୁଖା’ରେ ସେ ପ୍ରତକ୍‌ସନ୍ କଂଟ୍ରୋଲର୍ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇଥିବା ବେଳେ ସେହି ସିନେମାର ଗୀତଗୁଡ଼ିକ ନିଜେ ରଚନା କରିଥିଲେ ଓ ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ଅଭିନୟ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । ସେହିପରି ‘ଆଦିମ୍ ବିଚାର’, ପାଇଥିଲା ।

‘ଶଲାବୁଡ଼ା ବଦଲା’, ‘ପାର୍ବତୀଗିରି’, ‘ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ’ ଆଦି ସିନେମାରେ ସେ ଅଭିନୟ କରି ବିଶେଷ ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ସାମୁହିକ ଭାବେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଜଣେ ହୃଦୟବାନ ମାଟିର ମଣିଷ ସାରସ୍ୱତ ପୁରୁଷ ନେତ୍ରାନନ୍ଦ ବାରିକଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ କୋଶଳ ମାଟି ପାଇଁ ନିହାତି ଅପୂରଣୀୟ କ୍ଷତି ବୋଲି କଳାକାର, ସାହିତ୍ୟିକ ଜଗତରେ ମତପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ସେହିପରି ‘ଆଦିମ୍ ବିଚାର’, ପାଇଥିଲା ।

କରୋନା ଜାଳରେ ପ୍ରବାସୀ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଦୁଃଖ ସାମା ଲଂଘିଲା

ଚଳିତ ବର୍ଷ ଫେବୃଆରୀ ବେଳକୁ କରୋନା ସଂକ୍ରମଣର ପ୍ରହାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ପରେ ପରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ଲଗ୍ ଡାଉନ୍, ସଟ୍ ଡାଉନ୍ । ଗାଡ଼ି ଘୋଡ଼ା, ଟ୍ରେନ୍ ସବୁ ବନ୍ଦ । ବାଟଘାଟ ଖାଁ ଖାଁ । ରାସ୍ତା ଉପରେ ପୁଲିସ ପହରା । ଦୋକାନ ବଜାର ସବୁ ଠପ୍ । ଏତିକି ବେଳେ ପ୍ରବାସୀ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଘରବାହୁଡ଼ା ଦୁଃଖର ସାମା ଲଂଘିଥିଲା । କିଏ ହଜାର ହଜାର କିଲୋମିଟର ପାଦରେ ଚାଲି ଚାଲି ନିଜ ଜନ୍ମ ମାଟିକୁ ଫେରିଲା ତ’ କିଏ ସରକାରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ବଡ଼ ଦୟାନୀୟ ଅବସ୍ଥାରେ ନିଜ ଗାଁ ମାଟିରେ ପହଂଚିଲା । ହେଲେ ଗାଁରେ ପହଂଚିବା ପରେ ବି ଦୁଃଖ ସରିଲା ନି । କ୍ୱାରେନ୍ଟାଇନ୍ ଗୃହରେ ରହିବାକୁ ହେଲା ପିଲାଛୁଆ ଧରି । ଅଧିକାଂଶ କ୍ୱାରେନ୍ଟାଇନ୍ ସେଂଟର୍‌ରେ ନାହିଁ ନଥିବା ଅସୁବିଧା । ଭୋକ ଉପବାସରେ ଅନେକ ପ୍ରବାସୀ ଶ୍ରମିକ ଦ୍ରାହି ଦ୍ରାହି ଡାକିଲେ ମଧ୍ୟ । କରୋନା ସଂକ୍ରମଣ ଜଗତକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଭାବରେ କାଳ ଆଣିଦେଲା ।

କୁରୁଲ ରାମଜୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ : ପ୍ରାକୃତିକ ଶୋଭାରେ ଉଦାହରଣ ସାଜିଛି

ପୂର୍ବଜ୍ଞାନା, (ନିପ୍ର) : ପୂର୍ବଜ୍ଞାନା ବ୍ଲକ୍ କୁରୁଲ ରାମଜୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସବୁବେଳେ ପ୍ରାକୃତିକ ଶୋଭାରେ ଉଦାହରଣ ହୋଇ ନିଜକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିପାରିଛି ଜିଲ୍ଲାରେ । ଔଷଧୀୟ ଗଛ ବୃକ୍ଷ ତଥା ମଲ୍ଲୀ, ମାଳତୀ, ଟଗର ଆଦି ଫୁଲର ସମ୍ଭାରରେ ସବୁବେଳେ ସୁଗନ୍ଧିତ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପରିବେଶ । ଏକ ରକ୍ଷି ଆଶ୍ରମର ଅନୁଭବ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବୋଲି ଛାତିରେ ହାତଦେଇ କୁହାଯାଇପାରେ । ଯିଏ ଥରେ ଯାଇଛି ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ, ସେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ମନେ ରଖୁଛି ।

ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଠ ପଢ଼ା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟ ସମର୍ପିତ, ଗଛଲତାର ଯନ୍ତ୍ର ନେବାରେ ବି ସେଭଳି ନିଷ୍ଠାବାନ । ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଉତ୍କଳ ଭବିଷ୍ୟତ ନିହାତି ଅନୁମେୟ । ତା’ ସାଂଗକୁ ପ୍ରାକୃତିକ ଶୋଭାବର୍ଦ୍ଧନରେ ବି ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅନେକ ଗୌରବ ଅର୍ଜନ କରି ସାରିଛି । ସବୁଠାରୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟର ପଢ଼ାକା ଉତ୍ତୋଳନ ସ୍ତମ୍ଭ । ଅପରୂପ ଶୋଭାରେ ସବୁବେଳେ ଉଜ୍ଜୀବିତ । ସତରେ ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟ ସମସ୍ତ ଦିଗରେ ସାରା ଜିଲ୍ଲା ପାଇଁ ଆଜି ଉଦାହରଣ ପାଳିଚିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିଗରେ ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟାଳୟ କୁରୁଲ ରାମଜୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ

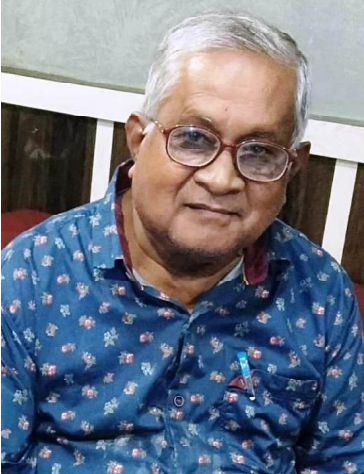
ବଲାଙ୍ଗିର ଟାଉନ୍ ପୋଲିସ୍ ଥାନାରେ ଧରାପଡ଼ିଲେ ୨ ମୋଟର ସାଇକେଲ ଚୋର : ଉଦ୍ଧାର ହେଲା ଚୋରି ମୋଟର ସାଇକେଲ

ବଲାଙ୍ଗିର, (କେପିଏନ୍‌ଏସ୍) : ଦେଖିବାବେଳେ ଗାଡ଼ି ଚୋରୀ ବଲାଙ୍ଗିର ଟାଉନ୍ ପୋଲିସ୍ ଥାନାରେ ୨ ଜଣ ମୋଟର ସାଇକେଲ ଚୋର ଧରା ପଡ଼ିଥିବା ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ । ବଲାଙ୍ଗିର ଟାଉନ୍ ପୁରୁନା ଦେଇଛନ୍ତି ବଲାଙ୍ଗିର ଟାଉନ୍ ଆନା ଆଇଆଇସି ସଂଗାମ କେଶରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ । ସୂଚନାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ସ୍ଥାନୀୟ କନ୍ଧପାଲିପଡ଼ା ନିବାସୀ ପୃଥ୍ବୀଶ୍ୱର ନାଗ ଗତ ୨୧ ତାରିଖ ଦିନ ତାଙ୍କ ହୀରାହୋଣ୍ଡା ପେସନ୍ ପ୍ରୋ (ଓଡ଼ିଂ୩୯୬୦୬) ଗାଡ଼ି ଚୋରି ହୋଇଯାଇଥିବା ନେଇ ଟାଉନ୍ ଆନାରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ନାଗ ଗତ ୨୦ ତାରିଖ ଦିନ ଅପରାହ୍ନ ୪ଟା ସମୟରେ ସରକାରୀ ବଡ଼ତାଲୁଗାମାନଙ୍କୁ ଯାଇଥିବା ବେଳେ ତାଲୁଗାମାନା ପରିସରରେ ଗାଡ଼ି ରଖି ବଡ଼ପଡ଼ାର କରନ ବାଗ(୨୦) ଓ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଲୁଗାମାନା ଆସି ଲକ୍ଷ୍ମୀନଗରପଡ଼ାର ସୋରେନ ସ୍ୱାଇଁ(୨୪) ।

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଷ୍ଟାଟିଷ୍ଟିକାଲ୍ ଅଫିସର ବାଳକୃଷ୍ଣ ଯୋଶୀଙ୍କ ପରଲୋକ

ବଲାଙ୍ଗିର, (କେପିଏନ୍‌ଏସ୍) : ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଷ୍ଟାଟିଷ୍ଟିକାଲ୍ ଅଫିସର ବାଳକୃଷ୍ଣ ଯୋଶୀଙ୍କ ୭୮ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କ ମାଲପଡ଼ା ସ୍ଥିତ ବାସଭବନରେ ପରଲୋକ ହୋଇଯାଇଛି । ସେ ବିଗତ କିଛି ଦିନରୁ ସ୍ୱାୟତ୍ତବିକ ରୋଗରେ ଶଯ୍ୟାଶାୟୀ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ଯୋଶୀ ଜଣେ ସରକ, ଅମାୟିକ, ମିଷ୍ଟଭାଷୀ ଓ ମେଳାପୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ଯୋଶୀ ପୂର୍ବତନ ଜଣାଶୁଣା କାଉନସିଲର ସ୍ୱର୍ଗତ ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ଯୋଶୀଙ୍କ ମଧ୍ୟମ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ୨୦ ବର୍ଷ ତଳେ ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର ଜିଲ୍ଲାରୁ ଜଣେ ସଫଳ ଷ୍ଟାଟିଷ୍ଟିକାଲ୍ ଅଫିସର ଭାବରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରି ବଲାଙ୍ଗିରର ଶୈଳେଶ୍ୱୀ ପେଲେସ୍ ଅଫିସ ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟା ନିକଟରେ ତାଙ୍କର ଧର୍ମପତ୍ନୀ ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତୀ ଦେବୀ, ପୁଅ ଦେବଜିତ୍, ସତ୍ୟଜିତ, ପ୍ରେମଜିତ, ଝିଅ ଶୁଭ୍ରାଞ୍ଜଳି ଓ ଦୀପାଞ୍ଜଳି, ପୁତ୍ରବଧୂ ଶ୍ୱେତା, ପୁତୁରା ବିଶ୍ୱଜିତ ଯୋଶୀ ଓ ପୁତୁରା ବୋହୂ ସ୍ନିଗ୍ଧା, କୁଳି ଗତିକୃଷ୍ଣ

ଯୋଶୀ, ସମସ୍ତ ଭଉଣୀ ଓ ଭିଣୋଇ ବୃନ୍ଦ ତଥା ନାତି ନାତୁଣୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ମାଲପଡ଼ାର ବିଶିଷ୍ଟ ନାଗରିକ ଓ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନଙ୍କ ଗହଣରେ କରୋନା ନିୟମକୁ ପାଳନ କରି ତାଙ୍କ ଶେଷ କୃତ୍ୟ ବିଭୂତିପଡ଼ା ଶୁଶ୍ରାବରେ ସମାପନ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ବଡ଼ ପୁଅ ଦେବଜିତ ମୁଖାଗ୍ରୀ ଦେଇଥିଲେ ।

